

De daglige problemstillinger og samarbejdet med plejepersonalet.

Indlæg på temadag 29. okt. 2015

Jeg hedder Carsten Urban Christensen, Ejendomsmester i Hillerød Ældreboligselskab Domea.

Min erfaring på dette område ligger til grund i mit arbejde på plejecentre i 20 år.

11 år på Plejecentret Birgittetehjemmet, Hillerød kommune, med det tekniske ansvar, og 9 år i Domea som Ejendomsmester.

Jeg har undervist i elementær brandbekæmpelse og evakuering i 18 år, på plejecentrene.

Når vi får nye lejere/beboere på plejecentret, kommer mange beboere fra eget hjem, hjem som måske er på 120 – 150 m², store stuer og meget indbo/ møbler.

Det kan derfor være meget vanskeligt at få plads til alt i en bolig på nu kun 42 m². Derfor er det meget fristende, når man ser gangareal med små karnapper, at inddrage disse arealer som en del af boligen.

Disse arealer er en flugt og redningsvej og må ikke benyttes til andet. Det er derfor meget vigtigt, at vi som bygningsansvarlige understreger, at det ikke er tilladt at sætte indbo og møblering på flugtvejene.

Eksempel.: I dag et bord, i morgen 2 stole, inden ugen er gået er der 6 stole, dug på bordet og stearinlys.

Næste uge ligger der aviser og personlige breve, og morgencompletten bliver nu indtaget i hyggekrogen og eftermiddagshyggen med andre beboere bliver en del af hverdagen om bordet. Efter en måned står der en reol og snart efter flere gode opslagsbøger og lidt chokolade. Så kommer jeg og beder dem fjerne det, og så har vi problemet.

Jeg gør meget ud af at forklare, det er for beboerne og personalets sikkerhed at disse regler er lavet og skal overholdes.

En gentagen gennemgang ca. 10-14 dage af flugtvejene sikrer, at der bliver indrettet hyggekroge på flugtvejene og oplagring af brandbart materiale.

Det er også vigtigt at nævne, det er i samarbejde med det daglige personale i afdelingerne.

I denne forbindelse ligger det mig meget på sinde, at vores beboere og personale føler sig trygge ved at være her, for vores beboere at vide, der er styr på sikkerheden, for vores personale, at de føler sig trygge også i aften og nattevagtsituationerne, hvor der er minimal bemanning.

Kiler i branddøre, de der gule, som bruges af håndværkerne, bliver fjernet meget målrettet. Jeg har snart så mange, at jeg kan lægge et nyt gulv der hjemme.

Personalet fristes i en travl hverdag til at lave disse overspringshandling, en generende dør, der selv lukker, kan friste en til at sætte en kile i døren, fordi de så nemmere kan komme igennem med en bakke i hånden, eller for rengøringspersonalet, som skal frem og tilbage flere gange inden for kort tid. Med tiden bliver det så bare en permanent løsning, som vi helt klart skal undgå.

Derfor fjerner jeg alle disse kiler, når de ses, og jeg finder mig allierede personale (Vagthunde), som jeg kan påvirke til at tænke sikkerhed.

Ved brandinstruktionerne bliver der ligeledes orienteret om brandsikkerheden, at lukke alle branddøre, og ved brandøvelser og evakueringsøvelserne demonstreres der, hvad der sker, når kiler sidder i en branddør.

Dement borgere har en særlig plads i mit hjerte.

De er her af en helt speciel årsag, ofte en årsag, de ikke selv helt forstår.

Vi gør, hvad der står i vores magt og inden for lovgivningen, hvad vi kan for at sikre demente ikke går deres vej, og at deres adfærd ikke bliver skyld i egen og andres ulykke.

Borgere, der selv kan gå ud, og som vi i det daglige ved, kan finde hjem igen får GPS på, så vi kan finde dem, hvis uheldet skulle være ude.

Andre borgere, som vi ved ikke kan orientere sig, men som vil gøre alt for at komme ud, er en særlig gruppe vi kalder " dørsøgende", de forsøger på alle mulige måder at komme ud ved at dreje på alt, tage i alle håndtag.

De trykker på alt, de kan finde at trykke på. !

Derfor er det indlysende, at når der er et Brandtryk, og der lige fremstår TRYK HER eller symboliserer, at der kan trykkes, så gør de også dette.

Flere steder oplever vi tit, at disse Brandtryk sidder i umiddelbar nærhed af en knap, der kan åbne en automatisk dør. Det sker, at en blindalarm er aktiveret ved en fejltagelse på disse tryk, så her er et ønske til dem,

der står for at indtænke dørtryk og brandtryk, på sådan en måde, at de ikke er i nærheden af hinanden.

Jeg vil komme med en historie fra det virkelige liv.

Jeg har oplevet 2 plejehjemsbrande, begge heldigvis med lykkelig udgang, forstået på den måde, at ingen er kommet til skade.

Vi har i vores ene demens afdeling en beboer, en lille spinkel dame i kørestol.

Hun kan godt få trang til at skulle ud på egen hånd, vel at mærke hun er en af dem, som ikke kan klare sig selv.

Hun fik den ide at skulle trykke på et Brandtryk og alarmen. Her i Hillerød er brandvæsenet fremme på 3 ½ - 5 minutter, så inden længe stod der 7 flotte fyre i uniform.

Indsatslederen blev orienteret om, at det var beboeren, som havde trykket på brandtrykket.

Indsatslederen henvendte sig til den lille dame i kørestolen og sagde til hende, at hun ikke måtte trykke på brandtrykket, uden at der var en brand.

Hun strålede over hele ansigtet og sagde bare, hvor er i flotte og forstod ikke budskabet..

2 timer senere skete det igen. Hun var kommet over til brandtrykket og så blev det aktiveret igen.

Samme procedure skete igen, brandfolkene strømmede ind i afdelingen, og den lille dame i kørestolen råbte henrykt " nej nu kommer de flotte fyre igen", hun lyste som en sol og smilede over hele ansigtet.

Indsatslederen måtte med megen alvor sige til hende, at hun ikke måtte trykke mere på brandtrykket.

Afdelingen lavede et stykke gul karton med en forbudstavle på og satte op på siden af brandtrykket, så hun ikke kunne se det fra dagligstuen. Det fik sat en stopper for hendes tryk.

Sent samme aften kommer der endnu en brandmelding fra et brandtryk, og vanen tro møder brandvæsenet op talstærkt.

Denne gang viser det sig at være en reel brand i almindelig plejebolig.

Personalet har trykket på brandtrykket, reddet beboeren fra boligen og lukket døren.

Personalet løber tilbage for at bekæmpe ilden i boligen, men opgiver, da den har udviklet sig voldsomt.

Derfor afventer de så brandvæsenet, som kommer og laver den fornødne indsats.

Boligen er stort set nedbrændt, i køkkenområdet og dele af stuen, som er i et med køkkenet. Soveværelset ligeledes meget påvirket af varmen og meget sod.

Indsatsleder og politi kan umiddelbart ikke finde årsagen til branden, men i kraft af dagens oplevelser om brandtryk, falder tankerne på den lille dame, som strålede over de flotte fyre i uniform.

De fik tanken om, hvorvidt det kunne være hende, som var årsagen til branden, hvilket vi meget hurtigt måtte udelukke, da hun ikke har chance for at kunne bevæge sig til en anden afdeling via et åbent gårdareal.

Alt gik trods skaderne godt, personalet handlede, som de skulle og med stor ros fra politi og brandvæsen.

Spørgsmål:

Hvordan fordeler man ansvaret med ABA anlæg og det kommunale ledelsesmæssige ansvar?

- boligselskabet tager sig af den daglige drift og tilsyn med anlægget, flugtveje, nødbelysning og tekniske anlæg.

Ledelsen på plejecentret tager sig af beredskabsplaner og personaleledelsen. Det er i tæt samarbejde, når der sker noget, brand, vand eller stormskade.

Opstår der ikke problemer, når 3 instanser skal samarbejde, Kommunen, plejecentret og boligselskabet?

Jeg tror på, at hvis man er åben over for at ville samarbejde, og i dagligdagen opbygger et godt samarbejde, hvor parterne er gode til at inddrage hinanden på tværs af grænserne, så er alle bekendte med, hvad hver enkel har af opgaver, når problemerne opstår. Den samme mand på pladsen gør, at der bliver skabt trykthed for personalet og for ledelsen, og når de føler sig trygge, afspejler dette sig også hos vores beboere, som udtrykker, at de føler sig i gode hænder. Jeg ved, at vores beboere er trygge ved at være her, og jeg gør alt for at personalet især aften og nattevagter er godt instrueret både i brand og flugtveje.

Vi har udarbejdet en Beredskabsplan, som personalet skal vide, hvor den står. I denne er der oplysninger om stort set alt det, der er behov for, hvis uheldet er ude..